

Poštovani i dragi naš Prečasni Franjo!

Velika mi je radost i u srcu zahvalnost što Vam u ime svih nas sestara, Anđelinih prijateljica, zajednice Cenacolo, Biblijske grupe, pjevača i svih vjernika, mogu izreći čestitku i zahvalu za Vaš odaziv na Božji poziv, za vjerno i zauzeto svećeničko služenje tijekom pedeset godina svećeništva!

Zbog Vašeg jedinstva s Kristom i otvorenosti Duhu Svetom zaista se za Vas može reći kao što je sv. Pavao rekao za sebe: "Živim, ali ne više ja, nego u meni živi Krist!" (Gal2,20). Promatrajući Vas dnevno skoro 30 godina, nisu nam se mogle sakriti Vaše vrline: skromnost, blagost, strpljivost, dobrota srca, uljudnost, poniznost. Mi sestre uršulinke prisjećamo se kako smo vapile i molile našeg blaženika kardinala Stepinca da nam podari dobrog duhovnika, a u Vama smo dobile ne samo dobrog, nego i svetog! Rođeni na blagdan sv. Jeronima i službujući kao kapelan u župi sv. Jeronima i sami ste postali službenik Božje riječi koju dnevno čitate, razmatrate i nama dijelite kod svake svete Mise. Osjećamo da ona zajedno s euharistijom preobražava Vaš život koji nam svima svijetli. Božja riječ je Vaša ljubav. Dokaz za to su Biblijski susreti za vjernike, koje nikada u ovih skoro trideset godina, osim vremena korone, niste prekinuli!

Kardinal Kuharić Vas je 1994. godine poslao k nama u Varaždin i povjerio Vam službu rektora naše crkve i duhovnika u našem samostanu. Od prvih dana ste se uključili u zajednicu mladih „Gorući grm“ koja se okupljala u našem samostanu i postali i tako i njihovim duhovnikom. Pastoralne potrebe u župi sv. Nikole iziskivale su i Vašu prisutnost te ste se i tamo uključili pomažući nedjeljama i kad god je to bilo potrebno. Spremali ste i više generacija krizmanika u školi i na župi. Bili ste na zamjeni i u srednjoj školi!

Dolaskom zajednice Cenacolo u Varaždin 1996. godine, Vaša duhovna briga proširila se i na tu zajednicu i postali ste i njihovim duhovnikom. Tjedne i nedjeljne sv. Mise, ispovijedi i duhovni razgovori s članovima zajednice. Kolike ste samo mladiće pripremili na sakramente! I vjernike ste uvijek poticali na solidarnost i brigu za tu zajednicu i zahvaljujući i Vama zajednica je dobro prihvaćena i podarila novi život mnogim mladima!

Otvorenjem našeg Dječjeg vrtića Svete Uršule 2009. godine, povećalo se opet polje Vašeg rada. Kao da smo Vam s godinama povećavali dužnosti, a ne smanjivali! Počeli ste održavati i mjesečne Mise s djecom i roditeljima iz vrtića. Radovali ste se s njima, vodili dijaloške propovijedi, pratili duhovni rast naših odgojiteljica i roditelja i to činite i dalje vjerno i ustrajno!

Godine 2014. otvorila se i Katolička osnovna škola Svete Uršule. Biskup Josip Mrzljak dekretom Vas je postavio za duhovnika i naše osnovne škole. Godinama ste primali učenike na razgovor i druženje, a pridodali ste i mogućnost ispovijedi za njihove roditelje i djelatnike. Velika pomoć našim učenicima i vjeroučiteljicama je Vaša raspoloživost za sakrament ispovijedi koji oni mogu imati za vrijeme satova vjeronauka u školi kad god to zažele. Iako krhkog i narušenog zdravlja, od prvog dana svog dolaska sjedate u ispovjedaonicu pola sata prije jutarnje sv. Mise i na raspolaganju ste vjernicima!

I mnogi svećenici imaju u Vama duhovnog vođu, ispovjednika, prijatelja, oca i brata. Tu ste pri ruci uvijek kad treba zamijeniti na kojoj župi za sv. Misu ili sprovod.

Nama sestrama uršulinkama i drugim sestrama kao i Anđelinim prijateljicama, djelatnicima i roditeljima, održali ste nebrojene duhovne nagovore na mjesečnim i trodnevnim duhovnim obnovama. Pripremali ste se detaljno i savjesno kao da ste na ispitu.

Mi sestre uršulinke, čije slabosti Vi najviše poznajete, od srca smo Vam zahvalne za Vaše bezuvjetno darivanje i služenje! Koliko ste samo sestara otpratili u vječnost podijelivši im sakramente bolesničkog pomazanja i pomirenja. Bili ste spremni doći u bilo koje doba i žalostili ste se ako vas nismo zvale na vrijeme! Ima i puno bolesnika kojima mjesečno podjeljujete sakramente i posjećujete ih dajući im utjehu vjere i dar neba koji jedino Vi kao svećenik možete pružiti!

Očinskom i majčinskom ljubavlju saginjete se nad svako dijete, patite s bolesnikom i siromahom.

I sada pred ovo slavlje dogodilo se opet još jedno imenovanje- četvrti put ste imenovani duhovnikom, ali sada posebnim- duhovnikom Kapele trajnog klanjanja. I tu ćete biti na raspolaganju za ispovijed i razgovor. Jedan naš učenik je rekao kad su se došli pokloniti u kapelu: „Ako se što dogodi u kapeli, doći će Papa Franjo!“ A drugi ga ispravi: “Ne papa Franjo, nego prečasni Franjo!”

Kako ste se samo ovu godinu zauzimali da se otvori ta kapela! Mislimo da Vam je njezino otvorenje najljepši dar i čestitka za Vaš zlatni jubilej! Sada je ta kuća u kojoj i Vi stanujete, kuća molitve svih 24 sata!

Dragi naš Prečasni Franjo! Došli ste k nama još mlad! Sada je Vaša kosa pobijelila. To je znak je da ste se trošili i istrošili za Njegovo kraljevstvo, za Crkvu kojoj ste služili u svima nama! Sve ste dali i zato neka Vas Gospodin obilno nagradi ! Veliko Vam hvala za svećeničko služenje, za svjedočanstvo života otvorenog za svakoga.

I u ovom trenutku Vašeg života, nakon pedeset godina, Isus Vas ponovno s ljubavlju gleda i poziva da izvezete na pučinu s pouzdanjem da je on Gospodar povijesti. On Vam s nebeskom našom Majkom Milosti bio snaga i oslonac u svakom novom danu!

s. Mihaela Dumbović, provincijalna glavarica